והתניא רבי אושעיא אומר ובלבד שלא יאחזנו בידו ויעבירנו ארבע אמות ברשות הרבים [אלא] [א]הכא במאי עסקינן במחופה עור והרי תפילין דמחופה עור ותניא (א)[ב]הנכנס לבית הכסא חולץ תפילין ברחוק ארבע אמות ונכנס התם משום שי"ן דאמר אביי (ב)[ג]שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני ואמר אביי ד' של תפילין הלכה למשה מסיני ואמר אביי יו"ד של תפילין הלכה למשה מסיני: ולא בשריון ולא בקסדא ולא במגפיים: שריון (ג)זרדא קסדא אמר רב סנוארתא מגפיים אמר רב פומקי: **מתני'** [ד]לא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם ולא בכוליאר ולא (ד)בכובלת ולא בצלוחית של פלייטון ° ואם יצתה חייבת חטאת דברי ר' מאיר וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון: **גמ'** [ה]אמר עולא וחילופיהן באיש אלמא קסבר עולא כל מידי דחזי לאיש לא חזי לאשה ומידי דחזי לאשה לא חזי לאיש מתיב רב יוסף (ה)הרועים יוצאין בשקין ולא הרועים בלבד אמרו [ו]אלא כל אדם אלא שדרכן של הרועים לצאת בשקין [אלא] אמר רב יוסף קסבר עולא נשים עם בפני עצמן הן איתיביה אביי (ו)[ז]המוצא תפילין מכניסן זוג זוג אחד האיש ואחד האשה ואי אמרת נשים עם בפני עצמן הן והא מצות עשה שהזמן גרמא הוא (ז)וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות התם קסבר ר"מ לילה זמן תפילין הוא (ח)ושבת זמן תפילין הוא הוה ליה מצות עשה שלא הזמן גרמא וכל מצות עשה שלא הזמן גרמא נשים חייבות והא הוצאה כלאחר יד היא אמר רבי ירמיה באשה גזברית עסקינן אמר (ט)רבה (בר בר חנה אמר רבי יוחנן) תרצת אשה איש מאי איכא למימר אלא אמר רבא [ח]פעמים שאדם נותן לאשתו טבעת שיש עליה חותם להוליכה לקופסא ומניחתה בידה עד שמגעת לקופסא ופעמים שהאשה נותנת לבעלה טבעת שאין עליה חותם להוליכה אצל אומן לתקן ומניחה בידו עד שמגיע אצל אומן: [ט]ולא בכוליאר ולא בכובלת: מאי כוליאר א"ר (י)מכבנתא כובלת אמר רב חומרתא דפילון וכן אמר רב אסי חומרתא (כ)דפילון ת"ר לא תצא בכובלת ואם יצתה חייבת חטאת דברי ר"מ וחכמים אומרים [י]לא תצא ואם יצתה פטורה רבי אליעזר אומר יוצאה אשה בכובלת לכתחלה במאי קמיפלגי רבי מאיר סבר משאוי הוא ורבנן סברי תכשיט הוא ודילמא שלפא ומחויא ואתיא לאיתויה ורבי אליעזר סבר מאן דרכה למירמיה אשה שריחה רע לא שלפא ומחויא ולא אתיא לאתויה ארבע אמות ברשות הרבים ° והתניא (ל)ר' אליעזר פוטר בכובלת ובצלוחית של פלייטון לא קשיא הא (מ)כי קאי אדרבי מאיר הא כי קאי אדרבנן כי קאי אדרבי מאיר דאמר חייב חטאת אמר ליה פטור כי קאי אדרבנן דאמרי פטור אבל אסור אמר איהו מותר לכתחלה

ומאי

שלא יאחזנו. דלא הוי תכשיט שלו אלא דרך מלבוש: **במכוסה עור.** דליכא גנותא אי מעייל לבית הכסא ולא בעי למיסקליה: **חולץ תפילין.** ואע"ג דמכוסה עור שהארבע אגרות שהפרשיות כתובות בהן תחובות בדפוסין של עור: **התם משום שי"ן.** שעשויה מעור החילון עצמו קומט בו ג' קמטין כעין שי"ן משדי והדלי"ת והיו"ד עשויין בקשר שקושר הרצועה (א) אחת לצפון ואחת למזרח כמין ד' ורצועה קטנה מאד תלויה בה ואין בה אלא כפיפה כמין יו"ד וכופפה בעוד העור לח והיא כפופה לעולם: **זרדא.** ברוני"א: **סנוארתא.** כובע עור תחת כובע המתכת: **פומקי.** אנפלייאות של ברזל במלחמה: **מתני' בכוליאר.** מפרש בגמרא וכן כובלת: **פלייטון.** בלשמ"א משחא דאפרסמא: **חייבת חטאת.** קסבר לאו תכשיט נינהו: **גמ' אמר עולא וחילופיהן באיש.** אטבעת קאי דטבעת שיש עליו חותם אם יצא פטור ואם אין עליו חותם ויצא חייב חטאת: **בשקין.** שמתכסין בהן מפני הגשמים. שקין מלבוש שק: **אלא כל אדם.** אלמא אע"ג דלא רגילי ביה מגו דלגבי האי תכשיט לגבי האי נמי תכשיט הוא: **המוצא תפילין.** בשבת בשוק או בדרך: **מכניסן.** לעיר דרך מלבוש: **זוג זוג.** כדרך שהוא לובש בחול אחד בראש ואחד בזרוע וחולצן וחוזר ומניח זוג אחר ומכניסן וכן כולן: **ואחד האשה.** ואע"ג דלאו תכשיט דאשה נינהו מגו דהוו תכשיט לאיש שרי אף לאשה: **לילה זמן תפילין הוא וכן שבת.** הלכך לעולם זמנם הוא ואין להם זמן קבוע שתהא מלותן מלות עשה שהזמן גרמא להפטר נשים מהן. הלכך נקט לילה ושבת משום דפלוגתא בתרווייהו ואי הוי סבירא ליה לרבי מאיר בחד מינייהו דלאו זמן תפילין הוא נמלא זמן קבוע לתפילין והוו להו נשים פטורות: **נשים חייבות.** הלכך תכשיטין הן לה: **והא הוצאה כלאחר יד הוא.** אמתני' קאי והוצאת טבעת שמוציאתה דרך מלבוש באצבע וזה שאינו תכשיט לה אמאי חייבת חטאת הרי לא הוציאה כדרך כל המוציאין שכל המוציא דבר שאינו תכשיט לו מוציאין אותו בידים ולא דרך מלבוש: **גזברית.** ששולחת חותמות תמיד לממונין תחתיה לאמר תנו כך וכך מעות לפלוני והרי חותמה בידה הלכך רגילה היא להניחה באצבעה ומיהו תכשיט לא הוי לדידה דאין דרך נשים בכך ומיהו דרך הוצאתה של זו בכך: **איש מאי איכא למימר.** דקאמר עולא וחילופיהם באיש דמחייב אטבעת שאין עליה חותם והא הוצאה כלאחר יד הוא שאין דרכו להוציא בזו דרך מלבוש: **לקופסא.** אישקריי"ה בלע"ז כדי להצניעה שם. וי"מ שהקופסא חתומה בו וכשפותחה חוזר וחותמת בה ולא נהירא דאם כן מנחתה באצבעה עד שמחזירתה לבעלה מיבעי ליה: **אלא אומן לתקנה ומניחה באצבעו.** אלמא דרך הוצאה היא: **מכבנתא.** נושקא"ה ° ע"ש שמכבנת וקושרת מפתחי החלוק: **חומרתא דפילון.** קשר שקשור בו ° סם ששמו פילון וריחו ערב ובלע"ז בלסמ"ו ואשה שריחה רע טוענתו עליה: **ורבנן סברי תכשיט הוא.** הלכך אם יצאת פטורה ומיהו לכתחלה לא תצא דילמא שלפא ומחויא: **למרמיה.** להניח בצוארה כמו שקיל ורמי: ה"ג ואשה שריחה רע לא שלפא ומחויא. שגנות הוא לה: **והתניא ר' אליעזר פוטר.** והכא שרי לכתחלה: **הא.** דקתני פוטר: **כי קאי אר' מאיר.** בההיא מתנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חיוב דר"מ שייך למיתני רבי אליעזר פוטר ואע"פ שהוא מתיר לכתחלה: **הא כי קאי ארבנן.** במתנית' דלעיל דאיירו רבנן בה ואמרו פטור פריש ר' אליעזר בהדיא למילתיה לאיפלוגי עלייהו ואמר יוצאה לכתחלה:

ומאי

והתניא ר' אושעיא אומר ובלבד כו'. תימה לר"י דילמא[א] משום מראית העין דוקא הוא אסור מדרבנן כמו קושר בשיר ובטבעת[ב] דהשתא[ג] ליכא למיגזר[ד] דאפילו מייתי לה ליכא איסורא מדאורייתא[ה] ואומר ר"י דשלא יאחזנו בידו[ו] משמע אפילו בקומצו[ז] דליכא מראית העין[ח] אלא [ט]איסורא דאורייתא איכא ואפילו למ"ד כל דבר שאסרו חכמים משום מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור הכא לא שייך למיגזר[י] דאפילו עומד בשוק ונושאן בקומצו אין כאן מראית העין: **שי"ן של תפילין.** ול"ג דלי"ת ויו"ד של תפילין כו' [יא]כדמוכח בפ' במה מדליקין (לעיל כח:) גבי הא דתני רב יוסף לא הוכשרו למלאכת שמים[יב] כו' ומוקי לה לרצועותיהן ולא פריך[יג] דלי"ת[יד] של תפילין הלכה למשה מסיני כדפריך גבי שי"ן[טו] (ע): **וחילופיהן באיש.** ° [טז]אור"ת דאחיוב חטאת קאי[יז]: **וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות.** פירוש דהוי משוי וליתסר וא"ת[יח] והא [יט]הוצאה כלאחר יד היא ושריא משום בזיון תפילין וי"ל [כ]כיון דמשוי הוא ויכול לבא לידי חיוב חטאת היכא דמוליא שלא בשינוי משום בזיון לא שרינן ליה:

אין

מסורת הש"ס

א) ברכות כג., ב) לעיל כח: מנחות לה., ג) פירוש שריון מטבעות קטנות, ד) [גיר' הערוך בכולת], ה) [תוספת' פ"ו נדרים נה:], ו) עירובין לו: תוספתא עירובין פ"ח בילה טו., ז) [קידושין כט. ושם נסמן], ח) [לעיל סא. וש"נ], ט) נ"ל רבא, י) [עי' תוס' ב"ב קנו: ד"ה כבינתי], כ) [רב אלפס פי' מלשון בלולה בשמן מתרגמינן דפילא במשח וכ"א בהרא"ש], ל) [לקמן סה. תוספת' פ"ה ע"ש], מ) [עי' תוס' לעיל ג. סד"ה בר מהני], נ) עי' רש"י יומא כה. ד"ה בכוליאר, ס) [נ"ל כמו שקיל רמי פוזמקי. מלור דבש], ע) [וע"ע תוס' ברכות ו. ד"ה אלו וכו'],

לעזי רש"י

ברוני"א. שריון (מין כותונת מכוסה בחתיכות מתכת).

בלשמ"א. משחה לרפואה (שמן אפרסמון).

אישקריינ"ה [אישקריי"ן]. קופסה (בעיקר לתכשיטים).

נושקא"ה [נושק"א]. סיכה, מכבנה.

בלסמ"ו [בלשמ"ו]. שמן אפרסמון.

רבינו חננאל

ופשטינא אם מחופין עור (כיון) שפיר דמי. והא דתניא לא יכנס אדם בתפילין לבית הכסא קבע אפילו להשתין מים, התם משום שי"ן דאמר אביי שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני. **ת"ר** איזהו קמיע מומחה כל שריפא ושנה ושלש, אחד קמיע של כתב ואחד של עיקרין, אחד חולה שיש בו סכנה ואחד חולה שאין בו סכנה. [לא] שנכפה אלא שלא יכפה. וקושר ומתיר, ואפילו ברה"ר, ובלבד שלא יקשרנו בשיר או בטבעת ויוצא בו לרה"ר מפני מראית העין. **שירין, זרדא. לא תצא אשה במחט נקובה, ולא בטבעת שיש עליה חותם. אמר עולא חילופיהן באיש,** כלומר האיש אסור בטבעת שאין עליה חותם, ופטור בטבעת שיש עליה חותם, וכי קאמר עולא וחילופיהן באיש בטבעת בלבד קאמר. מותבינן אמאי חייב חטאת והא הוצאה כלאחר יד היא, כלומר באצבעה היא מוציאה ואין דרך המוציאין דבר להוציאה דרך מלבוש. ומוקים לה ר' ירמיה באשה גזברית עסקינן, שכן דרכה להיות הטבעת באצבעה כדי שתהא חותמת בו כיסים ובתים, הוצאה בכוונה היא לחתום בו ולאו משום תכשיט הוא. ודחינן תרצת אשה איש בטבעת שאין עליה חותם אמאי חייב חטאת. ואוקמה רבא לעולם באשה שאינה גזברית ומשום הכי חייבת חטאת דפעמים אדם [נותן] טבעת שיש עליה חותם לאשתו להוליכה לקופסא ומנחתה באצבעה עד שמגעת לקופסא, שנמצאת הוצאה בכוונה כדרכה. והאשה נמי פעמים שנותנת כו'. וקיי"ל טבעת שיש עליה חותם תכשיט לאיש ולא לאשה, ושאין עליה חותם תכשיט לאשה ולא לאיש. ובדין הוא להיות כל אחד ואחד מותר במה שהיא תכשיט לו, אלא גזרו משום דרבא שכבר פרשנוהו למעלה [ס.]. **בכולייר.** תכשיט שמסבב הראש כולה כדגרסינן ביומא [כה.] הכהנים היו מוקפין ועומדין ככולייר. **כובלת, חומרתא דפילון.** פי' בשמים בלולין כדמתרגם בלולה דפילא. **צלוחית של פלייטון,**

עין משפט נר מצוה

מ א מיי' פ"י מהל' ס"ת הלכה ה טוש"ע י"ד סי' רפב סעיף ו:

מא ב מיי' פ"ד מהל' תפילין הלכה יז סמג עשין כב טוש"ע א"ח סי' מג סעיף ה:

ג [מיי' שם פ"ג הלכה א' טוש"ע א"ח סי' לב סעיף מב נב]:

מב ד ה מיי' פי"ט מהל' שבת הלכה ד ה סמג לאוין סה טור א"ח סי' שג סעיף ט י וסי' שא סעיף ח ט:

מג ו מיי' שם הלכה יז טוש"ע א"ח סי' שא סעיף כא:

ז [מיי' פי"ט מהל' שבת הלכה כג טוש"ע א"ח סי' שא סעיף מב]:

מד ח מיי' פי"ט שם הלכה ג:

מה ט י מיי' פי"ט שם הלכה ז סמג שם טוש"ע א"ח סי' שג סעיף יא:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה התם וכו' הרצועה שבראש אחת לצפון:

גליון הש"ס

מתני' ואם יצתה חייבת חטאת. עי' לעיל דף יא ע"ב תוס' ד"ה ואם יצא: גמ' והתניא ר"א פוטר. עיין לעיל דף ג ע"א תוס' ד"ה בר מהני: רש"י ד"ה חומרתי דפילון וכו' סם ששמו פילון. עיין סוטה דף טו ע"א תוס' ד"ה כמין חומר: תוס' ד"ה וחילופיהן באיש. אור"ת דאחיוב חטאת קאי. עיין עירובין דף סט ע"א תוס' ד"ה כיון דמזיא:

מוסף רש"י

שי"ן של תפילין. לבית החילונה עושין כעין קמטים דקים בקלף ונראין בו כעין שי"ן (מנחות לה. וכעי"ז לעיל כח:). **המוצא תפילין.** בשבת בשדה, **מכניסן.** לעיר, **זוג זוג.** נותן בראשו אחד ואחד בזרועו כדרך הנחתן בחול ומכניסן, וחוזר ומוליך ולובש זוג אחר ומכניסן. תפילין של ראש ושל זרוע קרי זוג (ביצה טו.). **שהזמן גרמא.** שהזמן גורם לה שתבוא (קדושין כט.).

מוסף תוספות

א. ההיא לאו משום דאיכא בהעברה זו איסור תורה אלא. ריטב"א. ב. שחושדין שאינו מוליכו לרפואה וכדאמרינן לעיל (סא.). ריטב"א. ג. דלא אסיר אלא מדרבנן. תוס' הרא"ש. ד. דילמא איצטריך לבית הכסא ואתי לאתויי ד"א. תוס' הרא"ש. ה. כל דליכא איסור תורה אין אוסרים שלא יבא לידי משום חשש איסורא דמראית העין. ריטב"א. ו. סתמא קתני. ריטב"א. ז. ותחת אצילי ידיו. ריטב"א. ח. כלל ואפילו בעברו דרך רשות הרבים. ריטב"א. ט. ע"כ. תוס' הרא"ש. י. דלא שייך כאן איסור דרבנן כיון. תוס' הרא"ש. דבשום דוכתא ליכא מראית העין. ריטב"א. יא. ודלי"ת ויו"ד לאו הלכה נינהו. חי' הר"ן. יב. אלא עור בהמה טהורה בלבד. תוס' הרא"ש. למאי הלכתא לתפילין, ואקשינן בהדיא כתיב בהו למען תהי' תורת ה' בפיך מן המותר בפיך, ופרקינן לעורן, ואקשינן והא אמר אביי שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני. חי' הר"ן. יג. רצועות נמי הא אמר אביי. חי' הר"ן. יד. ויו"ד. חי' הר"ן. טו. וגם בכל דוכתא לא קרי ליה אלא קשר של תפילין. תוס' הרא"ש. טז. פירש רש"י ז"ל דאילו באיש בטבעת שאין עליו חותם חייב חטאת ובטבעת שיש עליו חותם פטור אבל אסור. ריטב"א. מדרבנן ור"ת פירש דלא גזרינן באיש דילמא שליף ומחוי לפי שאין דרכו בכך, והא דקאמר עולא הכא וחילופיהן באיש. תוס' הרא"ש. [ועי' פסקי הרא"ש סימן י']. יז. שהאשה חייבת על טבעת שיש עליה חותם והאיש חייב על טבעת שאין עליה חותם, אבל טבעת שיש עליה חותם האיש יוצא בה לכתחילה. ריטב"א לעיל נז. [ועי' מהרש"א, ומהר"ס]. יח. ואכתי מאי קושיא דהא אפילו תימא דנשים עם בפני עצמן ונשים פטורות מן התפילין. ריטב"א. יט. כשמכניסים תפילין בראשם ובזרועם לגבי דידהו. ריטב"א. ואיסורא דרבנן הוא בלחוד. ריטב"א. כ. דטובא איסורי איכא שאינם אלא משום שבות שעומדין בפני כתבי הקדש לכ"ע, וכ"ש הוצאה כלאחר יד שהיא מלאכה אסורה מן התורה אלא שאינה עושה אותה כדרכה. תוס' הרא"ש.